

THE SURFS

CASINO-KURSAAL OOSTENDE

AUDITORIUM

22-8-1964

Soirée de variété-avond

Gala

"DE FLINKE PLOEG - LA BELLE EQUIPE"

Orquesta Merino Costa

THE SURFS

RICHARD ANTHONY

Finale «DE FLINKE PLOEG - LA BELLE EQUIPE»

met - avec

Luc Varenne, Camille Fichet, Reny-Go, Guido Veltman.

Orquesta Merino Costa

Franz André piano

HET MOOI VERHAAL VAN... DE FLINKE PLOEG

Verleden jaar opgericht, kende deze wedstrijd onmiddellijk een groot succes, succes dat dit jaar zeker nog verdubbelde. De naam « De Flinke Ploeg » werd gekozen omdat, om er aan deel te nemen, men met zijn tweeën moet zijn, namelijk moeder en kind.

Twee en twintig schiftingsproeven, van Knokke tot De Panne, hebben duizenden deelnemers verzameld en tienduizenden toeschouwers.

Vandaag blijven er slechts acht « Flinke Ploegen » over die, in vier verschillende etappes en met de glimlach, de tweehonderdduizend frank prijzen, uitgereikt door Byrrh, Dubonnet en Pam-Pam, zullen betwisten en in ontvangst nemen.

Bovendien schonken de dagbladen « Het Laatste Nieuws », « La Meuse » en « La Lanterne » een fiets aan elk kind dat aan de finale deelneemt.

Het vervolg ziet U op de scène...

LA BELLE AVENTURE DE... LA BELLE EQUIPE

Crée l'été dernier, ce concours a connu d'emblée un succès retentissant, succès qui a au moins doublé lors de sa deuxième apparition. Il s'appelle « La Belle Equipe », tout simplement parce que, pour y participer, il faut être deux, la maman et l'enfant.

Vingt-deux éliminatoires locales, de Knokke à La Panne, ont réuni des milliers d'équipes... et des dizaines de milliers de spectateurs.

Aujourd'hui, il ne reste que huit « Belles Equipes », qui, devant vous, vont se disputer en quatre manches, et avec le sourire, les deux cent mille francs de prix offerts par Byrrh, Dubonnet et Pam-Pam. En outre, les journaux « Het Laatste Nieuws », « La Meuse » et « La Lanterne », offrent un vélo à chaque enfant finaliste.

La suite sur la scène...

RICHARD ANTHONY

De koelkastenverkoper ging eens een oude familievriend opzoeken, een self-made man, een heel wijze heer, wiens raadgevingen altijd de moeite van het onthouden en toepassen waard waren.

Toevallig uitte hij hem zijn verbijstering over het feit dat tot dan toe niemand een Franse versie van de Amerikaanse rock en consoorten had gelanceerd, verkocht, of zelfs maar opgenomen. Waarom probeerde je dat niet zelf ? vroeg de oudere en wijze familievriend. Je moet altijd de dingen die je zou willen gerealiseerd zien, dadelijk naar vermogen zelf realiseren.

Dezelfde avond ging Richard Anthony voor zijn bandrecorder zitten en op een melodietje van Paul Anka nam hij een lied op. Hij luisterde en het beviel hem wel. Daarom ging hij er de platenfirma's mee aflopen en stelde het bandje voor als dat van een vriend. Verkopen zoals een koelkast was zijn bedoeling. De truuk slaagde en de band viel in de smaak van de artistieke directeurs van Pathé Marconi. « We hebben hem ! » zegden ze. Zonder meer. En ze hadden hem. Wij ook.

Richard Anthony

Un après-midi, le vendeur de frigos, Richard Anthony, rendit visite à un vieil ami de sa famille, — un self-made man, un homme très sage et dont les conseils étaient toujours retenus — que s'était retiré au Cap d'Antibes.

Dans la conversation il expliqua accidentellement combien il était surprenant de constater que jusqu'à présent nul Français ne s'était avisé de chanter dans le nouveau style des jeunes américains. Tu devrais essayer ! dit son ami en riant.

Richard fut alors très surpris d'entendre son vieil ami lui conseiller de le faire, s'il s'en sentait le courage. « Il faut toujours essayer de réaliser les idées que l'on a » dit-il.

En rentrant chez lui, le soir même, Richard enregistrait sa voix sur une chanson de Paul Anka. Il fit alors le tour des maisons de disques en présentant sa bande comme celle « d'un ami », car il essayait de vendre sa voix comme s'il vendait un réfrigérateur. Et c'est cette bande qui fit dire aux directeurs artistiques de Pathé Marconi : « Ca y es, nous LE tenons ! »... Tout simplement...